

Toespraken

4 december 2014

Toespraak van de Eerste Minister in Antwerpen

Beste collega's,

Mijnheer de burgemeester,

Dames en heren,

Ik ben zeer blij dat u me vanavond hebt uitgenodigd.

Ik heb daarnet de kans gehad om even in de stad rond te wandelen.

En ik moet zeggen, ik ben enorm onder de indruk van de cultuurpracht en vooral van het zeer warme onthaal.

Ik wil u daar hartelijk voor danken.

Waver blijft natuurlijk mijn thuishaven.

Maar ik dacht bij mezelf.

Dit zou eigenlijk een fantastische stad zijn om te wonen.

En wie weet? misschien zelfs om mijn politieke carrière verder te zetten.

Ik heb toch een beetje politieke ervaring.

Mijn Nederlands is (zegt men mij) niet zo slecht.

En ik heb ook meer en meer Vlaamse vrienden.

En ? in België is ALLES mogelijk.

Er zitten zelfs NVA-ministers in de federale regering.

Bart? Waarom kan ik niet burgemeester van Antwerpen worden?

Of misschien schaduwburgemeester?

Dames en Heren,

Ik ben ervan overtuigd dat deze nieuwe politieke samenwerking kansen biedt voor een duurzame toekomst.

Er is een nieuw tijdperk aangebroken waarin we de economische groei hopen te versterken en waarin we hopen dat ook de welvaart opnieuw zal toenemen.

Maar ik kom u geen zand in de ogen strooien.

De eerste jaren zullen moeilijk zijn.

Heel moeilijk.

De situatie is op dit moment niet rooskleurig, dat weet iedereen.

En iedereen zal ook inspanningen moeten leveren.

Dat hebben de vier partijen in de federale regering altijd gezegd.

En dat blijven we zeggen.

De weg naar meer welvaart is niet eenvoudig? maar ik ben ervan overtuigd dat economische ontwikkeling de sleutel van ons sociale project is.

Ja, de oppositie tegen deze regering is zeer scherp.

En dat is logisch.

Wij maken andere keuzes.

Wij willen ons sociaal systeem echt duurzaam maken.

Duurzaam voor de volgende generaties.

Duurzaam omdat er geen andere keuze mogelijk is.

Zonder de kleine, middelgrote en grote ondernemingen hebben we geen middelen hebben om de solidariteit te financieren.

Dit sociaal model kan niet bestaan zonder het creëren van rijkdom.

Dit sociaal model kan niet overleven zonder de inzet van duizenden en duizenden ondernemers in dit land.

Veel politici hebben deze fundamentele waarheid uit het oog verloren.

En wat is daarvan het resultaat?

Dat België kampioen is in het belasten van arbeid.

Als de economische activiteit verdwijnt,

dan verdwijnt al de rest.

Dat is een vaststelling waar niemand onderuit kan.

Mijn regering wil niet dramatiseren maar ook niet al te veel relativiseren.

Wij zeggen waar het op staat.

Er zijn pluspunten en er zijn minpunten.

En ja, het klopt: ons land heeft enorm veel troeven.

Onze ligging is uitzonderlijk.

We zijn terecht fier op ons netwerk van wegen, waterlopen, havens en luchthavens.

En Bart en Kris, als de Oosterweelverbinding er komt dan zullen we natuurlijk nog veel contentter zijn.

(pauze)

Naast infrastructuur hebben we ook de uitstekende reputatie van ons onderwijs.

Op het gebied van onderzoek en ontwikkeling zijn we een echte kweekvijver voor ondernemingen.

De Nobelprijs voor François Englert is daar het beste bewijs van.

Ons land heeft productieve werknemers die meertalig zijn.

Zelfs de ministers proberen het goeie voorbeeld te geven.

Heel veel troeven dus.

Onze levenskwaliteit is hoog en dat moeten we vooral zo houden.

Maar dat is moeilijk want België is ook een land dat heel kwetsbaar is.

Ik moet er geen tekening bij maken: de werkloosheid is veel te hoog. Bijna 25 procent van de jongeren onder de 25 hebben vandaag geen job. Dat is onaanvaardbaar.

De overheidsuitgaven zijn de afgelopen jaren gestegen en ze zijn al veel te hoog.

Vorig jaar spendeerden we meer dan 11 miljard aan intresten op onze schuld.

Dat is geld dat we kwijt zijn.

Geld dat we zouden kunnen gebruiken om bij voorbeeld de pensioenen voor de mensen te betalen, gaat nu verloren.

Onze schuldgraad is gewoon te hoog.
En bovendien neemt de schuld elk jaar toe.
We mogen de ernst niet onderschatten.
Want de situatie is in de loop der jaren verslechterd.

De pensioenen. Ook daar weinig fraaie cijfers.
Elke maand gaan 10 000 mensen met pensioen.
Dat zijn 120 000 gepensioneerden per jaar, een miljoen mensen tijdens de komende acht jaar.

In zeven jaar tijd is het pensioenbudget gestegen van 25 naar 37 miljard, dat is een toename met 67%.

Ik ga u even mee nemen in de geschiedenis van het pensioenstelsel.

In de 19de eeuw heeft kanselier Bismarck het pensioenstelsel ingevoerd met een wettelijke pensioenleeftijd van 70 jaar.
De levensverwachting toen bedroeg amper 45 jaar.

In 1925 heeft België dit systeem ingevoerd.
De wettelijke pensioenleeftijd was toen 65 jaar en de levensverwachting ? 58 jaar.

We weten allemaal dat we langer leven.
We worden gemiddeld 80 jaar.
Maar de pensioenleeftijd ligt nog altijd op 65?

Ik heb één vraag voor u als u deze cijfers hoort:

Hoe kunnen we vertrouwen op partijen die beweren dat we dit systeem kunnen behouden zonder hervorming?

Dat is onmogelijk.
Hervormen is de enige weg of we dat nu willen of niet.

Moeten we wachten tot de levensverwachting 150 jaar is om de pensioenleeftijd op te trekken?

Moeten we wachten tot er een mirakeloplossing uit de lucht valt.

Ik zeg u, er zijn geen mirakels!

Als we niets doen dan komt de solidariteit tussen de generaties onder druk.

Daarom moeten we nu verantwoordelijkheid opnemen.

We willen ervoor zorgen dat de solidariteit TUSSEN de generaties behouden blijft.

Laat er geen twijfel over bestaan: deze regering zal haar eigen facturen betalen.

En neen, we zullen de factuur niet doorschuiven naar de toekomstige generaties!

Maar we zijn ook niet doof!

Ik wil hier duidelijk maken dat ik de ongerustheid van vele mensen begrijp en respecteer.

Ik begrijp dat mensen zich zorgen maken over hun toekomst.

We krijgen veel vragen.

Dat klopt.

Daarom vragen we opnieuw aan alle sociale partners om hun verantwoordelijkheid op te nemen.

Deze regering geeft het sociaal overleg alle kansen.

En dat zal ik blijven zeggen.

Ja, werknemers hebben het recht om te staken.

Maar ze hebben ook het recht? om te werken.

Dames en heren,

Deze regering is sinds haar start meteen aan de slag gegaan.

Sinds het begin van de Zweedse coalitie

In twee maanden

- hebben we een begroting ingediend,
- is de programmawet opgesteld,
- hebben we maatregelen genomen om mensen aan het werk te houden,
- hebben we een centrum voor cyberveiligheid opgericht
- hebben we de maximumfactuur voor patiënten rechtvaardiger gemaakt

en zoveel meer.

Deze regering wil haar programma waar maken.

Niet enkel tijdens de eerste twee maanden maar gedurende de volle 5 jaar.

Wij willen onze financiën opnieuw gezond maken.

En we willen jobs creëren en de competitiviteit herstellen.

De hele budgettaire sanering van mijn regering zal gerealiseerd worden dankzij besparingen in de overheidsuitgaven.

En de nieuwe inkomsten zullen volledig aangewend worden om meer jobs te creëren.

Maar om jobs te creëren?

Daarvoor hebben we u nodig.

We willen de competitiviteit van onze ondernemingen herstellen en versterken.

het statuut van zelfstandige wordt aantrekkelijker gemaakt,

we laten ook toe dat gepensioneerden werken etc.

Maar vooral ? we maken de arbeidsmarkt soepeler.

Onze regering heeft beslist een historische verlaging van de arbeidskost door te voeren met 4 miljard euro.

Op die manier kunnen de ondernemingen 4 miljard euro investeren

in tewerkstelling,

in opleiding

en in innovatie.

Dus in de reële economie.

Het doel is duidelijk: we willen de fiscale en parafiscale druk op arbeid verlagen.

Volgend jaar zal de nominale werkgeversbijdrage dalen van 33 naar 25%.

Het is aan de regering om de modaliteiten te bepalen.

En bovendien gaan we onze administratie transparanter en eenvoudiger maken.

Deze regering is blijkbaar zo populair ? dat zelfs de oppositie zou willen dat we in twee maanden tijd het programma van 5 jaar uitvoeren!

Vanaf volgend jaar verankeren we de verlagingen van de werkgeversbijdragen voor de eerste drie banen.

Wat wij willen is eigenlijk heel simpel:

wij willen bedrijven meer zuurstof geven zodat ze kunnen groeien.

Ik moet het u niet vertellen,

onze regering heeft geopteerd voor meer loonmatiging en ja, voor een indexsprong.

Waarom?

We willen geleidelijk aan onze loonhandicap met onze buurlanden verminderen.

Een indexsprong:

dat is 2,5 miljard euro om de lasten te verminderen.

En laat ik nog eens duidelijk zijn:

Voor de burgers betekent die indexsprong geen inkomensverlies maar een beperktere stijging van hun inkomens.

Volgend jaar verhogen we de aftrekbaarheid van de forfaitaire beroepskost.

We doen dat om de koopkracht te ondersteunen.

276 euro per jaar, per belastingbetaler.

En bovendien beschermen we ook de lage en gemiddelde inkomens tegen de werkloosheidsval.

Deze maatregel is symbolisch een sterk signaal naar de werknemers.

Een signaal dat deze regering vertrouwen heeft in haar ondernemingen.

Ik wil hier hulde brengen aan de creativiteit, de innovatie en vooral het lef van alle ondernemers.

Het is niet de regering?

maar het zijn wel de ondernemingen die de motor zijn van dit land.

Dames en heren,

Naast het regeerakkoord wil ik me ook inzetten voor zeer concrete dossiers.

De aanleg van het Seine-Noord-kanaal is een project dat mij na aan het hart ligt.

Het zal een enorme economische impact hebben.

Tijdens mijn bezoek aan de Franse president François Hollande heb ik dat dossier opnieuw op de orde van de dag gezet.

De Franse regering heeft me ervan verzekerd dat de aanleg van het kanaal tussen Compiègne en Cambrai er zal komen.

Europa zal 40% van het project moeten financieren en deze regering zet er haar schouders onder.

Energie.

Nog zo een grote uitdaging die deze regering wacht.

Door de dreiging van een black-out tijdens de komende winters hebben wij beslist om de levensduur van de reactoren van Doel 1 en 2 te verlengen.

Ook veiligheid is voor deze regering een heel belangrijk thema.

Net als de hervorming van justitie.

De strijd tegen radicalisering.

En zo veel meer.

Ik hoor mensen op straat zeggen.

Dat is allemaal goed en wel.

Maar deze hervormingen gaan wel ten koste van de armste mensen.

Ik wil dat voor eens en altijd ontkennen.

Deze regering is sociaal omdat we het maximum doen om werkgelegenheid te creëren.

Wij gaan het toenemende tekort op het budget van de sociale zekerheid afremmen.

En onze regering gaat een federaal meerjarenplan voor armoedebestrijding uitwerken.

Het gaat om een verhoging van meer dan een half miljard euro ten opzichte van de vorige legislatuur.

Dames en heren,

Nog voor sommigen het regeerakkoord had gelezen, hadden ze al beslist dat wij een antisociale regering waren.

Het regeerakkoord is het beste bewijs dat de regering voorstander is van een dialoog.
Met de vakbonden vanzelfsprekend.

Maar ook met u.

Met alle ondernemers.

Wat er ook van zij, het is idioot te beweren dat economische ontwikkeling en sociale vooruitgang niet samengaan.

Dit is een beslissend moment.

Dat is waar.

Er is de weg van de minste weerstand:

De weg van het immobilisme. De stilstand.

Die weg, dat is de enige garantie dat we zullen achteruitgaan.

En dan is er de andere weg.

De weg van hervormen en taboes doorbreken.

Dat, dames en heren,

Dat is de enige weg om vooruit te gaan.

Ja, deze regering gaat tegen de stroom in.

Maar mijn regering heeft vooral gekozen om er samen voor te gaan.

Samen zullen we slagen.

Vandaag, morgen en zelfs overmorgen.

Bron-URL: <https://premier.wilmes-ii.archive.belgium.be/nl/toespraak-van-de-eerste-minister-antwerpen>